

4 CENTESIMI

Predstrojba za Monarhiju
časna 4 K za 3 mjeseca.
Pojedini broj 4 para.

Abbonament per la
Monarchia: Coronis 4
per 3 mesi. Un singolo
časnik 4 centi.

Abbonament für die
Monarchie vierstährig
4 K. einzelne Nummer
4 Heller.

OMNIBUS

Izlazi svaki utorak, četvrtak i
sabotu u 8 ure po podne.

Ende ogni Martedì, Giovedì e
Sabato alle 8 pom.

Erachtet Jeden Dienstag, Do-
nerstag u. Samstag um 8^h nachm.

Uprava i uredništvo — Amministrazione e redazione — Administration und Redaktion: Tiskara LAGINJA i dr., PULA — Via Giulia br. 1

Politika u Beču.

Pod naslovom »Bečka Vlada i parlament« donosi šibenska Hrvatska Riedčanak, koji je vredan da ga čitaju i oni što neumiju prilike čitati spomenute novine. Pisac po našem suđu dobro pogodja. Članak se glasi ovako:

»Cavencivski više zaključilo je ili bolje odgodilo zasjedanje nakon skoro dvomesecnog rada. Ovoga puta nije bilo žale: radilo se je zaista sve u šestnaest. Bi prihvaćena zakonska osnova o rekrutaciji; bi trčeno pre čitanje proračuna, prvo čitanje finansijskih osnova, kojim bi se imale napuniti državne a donekle i pokrajinske blagajne; bi obavljenovo prvi čitanje šakljivog zakonskog načera o ustavljivanju talijanskog pravnog fakulteta; bijahu napokon prihvaćene razne druge zakonske osnove.

Sve je tu teklo kao po loju: hitno, kada se sve radilo o stvarima sasvim obravnam i jednostavnim; indifferentno, kada se radilo o stvarim, što nikoga ne zanimaju. Bile je i oporbenih govora, nako te je pomognuo pratio tok rasprava, morao je doći do uvjerenja, da se o pravoj oporbi nije ni radilo, već da je to bila prosta parada, nekakva parlamentarno-tehnička potreba, da se govornicu poredaju »pro« i »contra«...

Neka magična sila izgleda da je stvorila takav položaj. Jer tko bi mogao dočekati, kako je posle one lanske žestoke oporbe, posle one obstrukcije, koja je tako zavarene prijatelje parlamentarizma u očaj utjerala, moglo doći do neodekvirane tisine, umjerosti i dosle nevidjene pitomosti.

Sad, koja je ta magična sila, što je stvorila toliko čudo? Zar promjenjeni poslovnik? Ne, jer se može uza sve oštrene, privremenoj poslovniku voditi odlučna oporba, dokim s druge strane ni obstrukcija nije nipošto onemogućena, kad bi se tog sredstava oporbe do tadi priličan broj zastupnika. Zar rekonstrukcija ministarskog kabineta, koja je odvana i opečtovana stavljena u izgled, kao melem teško izgrđenom parlamentarizmu? Ne, ni to. Ta je rekonstrukcija imala uzljetiti koncem lanske, pak početkom ove godine, zatim o pokladima, početkom minalog zasjedanja, pak pred Uskrs. Ali se nije obistinila. Iz kabimenta je izfao Slavenim toli omraženi ministar Schreiner, nu sve je drugo ostalo pri starom. Da je očekivana rekonstrukcija bila mjerodavna za držanje pojedinih stranaka u parlamentu prama vlasti, odvana bi neke stranke izgubile unutrišnje te stupile u najžešću oporbu. Nego kako se onda tumaći to sasvim naklonili i mlohavo držanje negda oporbenih stranaka prema onoj istoj vlasti, koju su pobijali malo prvo na žestoku način?

Uzrok tomu leži jedino u osjećaju vlastite slabosti oporbenih stranaka i u malakostnosti, koja je nastupila tamo bezuspješne teške borbe. Ovdje ciljamo u prvom redu na stranke, što se okupljaju u slavenkoj »jednoti«, jer ostale oporbenе stranke nisu nikad ni vodile obuzbljenu, odlučnu oporbu proti sustavu vladanja Bierenthova kabimenta. Razlog toj slabosti

nači je u razročnosti clemenata i stranaka što sačinjavaju slavensku jedinstvu, gdje uz najuvjerenijeg i najtešćeg radikalca sjedi najumjereniji konzervativac, gdje uz odlučnu protivnicu Bierenthova vlade sjede ljudi oprečnih političkih i socijalnih težnja.

Slavenska jednota, imponirajuća skupina od oko 130 zastupnika, najveća parlamentarna udružba, ustala je u svoje doba toliko odlučnim, koliko pravednim zahtjevom, da ministarski kabinet ima biti tako preustrojen, da u njemu mora sjediti jednako broj slavenskih i njemačkih ministara. Tu je jedini način, kojim bi se dala uspostaviti bar prilično pravedna vladavina i subiti premošć što ju Niemci učinjavaju proti pravu i razboru u svim granama državne uprave. Taj zahtjev, kojemu nitko ne može poreći umjerenositi i pravicosni, bi doduše odlučno postavljen, ali ne tako uzdržan i zagovaran, e da bi jednom bio ostvaren.

Taj zahtjev imao je služiti temeljem svakom parlamentarnom djelovanju jednote; držanje pojedinih njezinih grupa prema vlasti imalo je dosljedno u svakom pitanju biti ovisno o udovoljenju postavljenom zahtjevu. Naprotiv u važnijim momentima nije bilo ni složna ni odlučna izstupa. Prama tomu je pale i važnost zahtjeva o paritetnom sastavu vlade, zahtjeva, koji se neće nikad ni ostvariti, bude li se oporba nedušno držala. Slavenska jednota pokazala je najjaasnije svoju slabost i razročnost pri pretresanju zakonske osnovne o rekrutaciji. Tu su neke grupe glasovale za osnovu, neke proti, a neke su se i u tegle. Da se pri takovom držanju jednote neće izputiti njezin traženje, svak može da vidi. Bierenthova vlada ostaje tu neponosna uza sve male neugodnosti, što je kroz ovo kratko vrieme u komori i proračunskom odboru doživila, kao odgođenje pretresanja osnovne o zajmu od 180 milijuna kruna i o ugovoru sa parobrodarskim društvom Lloydom.

Trebalo bi s toga da slavenska jednota revidira svoja pravila, utvrdi čisto i bistro svoj program; da udari odlučno i jednočesto pravim političkim pravcem, kako je on započeo. U ojerinim je rukama ključne situacije i mometu redi sudbina slavenkog življa u ovoj poli monarhije.

Jos je na vremenu da popravi počinjene pogreške, ali bi daljina neodlučnost i slabost bila osudna.

Političke vijesti

Politički položaj u Austriji svedujil je nejasan. Ne ima gotovo dana, da se između vlasti i stranaka te između stranaka međusobno ne bi vodili kakovi pregovori o sporazumu, — ali uza sve to do sporazuma se ne dolazi. Veli se, da postoji nekakova radna vedica, — ali se nitko ne može u nju pouzdati i najmanje vlast, jer sve skupine, koje se nalaze u toj većini, pridržavaju sebe svakom zgodom »slobodne ruke«. Tako njemačka narodna udružba, tako poljski klub, tako kršćanski socijali. Novo zasjedanje u rujnu započet će 14 travnja, ali ni siva

duša ne zna, što će donijeti i kako će se svršiti. Ozbiljni političari znaju vrlo dobro, a to osjećaju i sve stranke, da se bez saniranja čestog sabora ne će popraviti ni prilike u bečkom parlamentu.

Iz Češke.

Zemaljski je odbor saopćio namjesništvu, da s obzirom na loke finansijsko stanje mora obustaviti isplaćivanje najamnine za oružničke vojarne u cijeloj zemlji. Namjesništvo je smjesta o tome obavijestilo ministra za zemaljsku obranu.

Kralj nad kraljevi Etiopije.

Negus Negesti Menelik II. umro je, kako javljaju novine, dne 29. marta. Ta je sada stala, dokim je još živio par dana kad smo mi ono na Veliku Subotu javili njegovu smrt.

Nezna se još, hoće li biti mira u državi Etiopije išli Abisinsku poslije smrti toga znamenitoga vladara, koji se je dobrahno bio sprijateljio sa Europejskim državama i njihovom kulturom, dokim mu je žena Taitiša tvrdila na starinsku i ne pristupna novotvariju naših krajeva.

Menelik je bio veliki vladar i njega se drži pravim utemeljiteljem države Abisinske, jer je on dovršio, što bijaše započeo car Teodor i nastavio car Jahanes.

Abisinska zemlja i Etiopija podijeljena je na mnogo velikih okružja, kao samostalnih kraljevin i plemena. Sva tri gore imenovana vladara nastojali su da prikuće tvrdje pod svoju vlast ostale narodne poglavice, koji se u njihovom jeziku zovu »Ras«. To je Menelik II., bio poslo za rukom jače, nego li ikomu od njegovih predstavnika. Jer dok je car Teodor vojajući s Englezima napokon da ne izgubi carstvo, skončao sam sebi život aprila 1868., a njegov naslijednik car Jahanes poginuo u boju kod Metemeha godine 1889., posluštao je Menelik srčan bolje i prema domaćim i prema vanjskim neprijateljima. Tek je 14 godina prošlo od onoga groznog boja, kad su Abisinci do noge potukli Talijane pod generalom Baratierom. Bitka kod Adue od 1. marta 1869. znaci novu slavnu dobu za Menelika i njegovu državu.

Od onda je napretka u Abisinsku i mira i reda, koliko se to može zahtijevati od vrueće kraljevine afričanske. Menelik se je posmio s Italijom i kako rekosmo, gledao je, da se njegovim narodim okoriste napretkom evropskih država. Kažu da je bio čovjek vrlo bistar i svakom napretku prisutan.

Cega prije nije bilo, za njegova vladavina sive po koji Evropljanin mogao je vići u njegovom dvoru i doći do visokih časti. Osobito je volio Francuze, bolje reču francuske Švajcarce, pak Ruse.

Sklopio je i prijateljske ugovore sa raznim državama, s našom godine 1905. One godine naime pitovao je kolom svjetla »Panther«, brod jača ratne mornarice. Zapovjednik je bio kapetan Hirschel. On je putio brod u Adui i pokao kopnom daleko, daleko, sa nekolikimi svojim i praećim jakim strazama, da Meneliku, da ga pozdravi u ime našega Vladara i da mu izruči bogate njegove darove, medju tima i nešto finoga ogoljenog oružja, ko-

jega porabu je kazivao silnom Meneliku strojnjovida naše mornarice gosp. Jims, naš češki suplemenik.

Menelik car i Hohuel naš zapovjednik broda i kao Cesarov poslanik utvrdili su tada ugovor prijateljstva.

Već od 6 godina ovamo Menelik je poboljevao. Kako carstvo nad cijelom Abisinskom nije bilo posve utvrđeno, jer rekosmo, kraljevi (Ras) pojedinih plemena silni su svaki po sebi, pak bi mnogi htjeli biti »Car nad Carevima«, to je Menelik bio već godine 1905. sazvao te poglavice svojeg carstva i proglašio svojim naslijednikom unuka Jeasu, po kćeri udatoj za kneza Bašara, tada mlado moreće od 11 godina. A još je Menelik, odredio, da ima biti upravitelj carstva i štitnik mlađog carevića, neki kralj Ras Tasama, ako bi Menelik poginuo prije, nego li carević Jeasu dodje na godine i na mudrost.

A da umri svoju moguću ženu Tuštu, koja je više misila svoju krunu (jer je Jeasu od prve žene Menelikove), pak bi bila htjela drugoga da naslijedi Meneliku, ovaj je odmah zaručio carevića sa djevojicom Romanjom, koja je nečakinja Taitiša i unuka počajnog kralja Johanesa.

Tako je Menelik kanio smrtni dvije poglavice razdorne sile u svojem carstvu.

Sa svim tim glasa se, da bi carica udova Taitiša htjela vladati sama po svojim glavama, što nebi za evropejce bilo dobro.

Zato, da su se manji kraljevi Abisinski na umoru Meneliku zavjerili, da će biti složni i poštivati naredbom počajnog cara Menelika a udovo caricu Taitišu da su postavili pod velike straze, da nebi uzmješala narod od svoga plemena i prouzročila nemir.

Abisinsko Carstvo broji oko dvanaest milijuna naroda, tako se barem računa, jer tih tamu još nitko na tanko pobrojio nije. Oni se broje po tom, koliko biljada putaka i sulica može koji kraj dovesti, a za drugo malo ih brigas. Računa se i to, da Abisinska mofe, proti sili iz vana postaviti do dvjesto tisuća dobri vojske. A ono ti je čejad, koja malo potrebuje i koja gine lakko, kad je braniti domovinu.

DOPIS.

Glavna skupština austro-hrvatskog parobrodarskog društva.

Dne 28. ožujka o. g. obdržavala se je u Puntu I. redovita glavna skupština Austro-hrvatskoga parobrod. društva.

Skupština je bila brojno zastupana, te od 5000 dionica cijelog kapitala, bilo je u svemu zastupano 3296 dionica.

Skupštini otvoren i sat po podne društveni predsjednik gosp. Fran Orlić, te imenovao za skratatore gospodu Niku Turata iz Omišlja i Jerku Grškoviću iz Punta.

Zatim je predao predsjedništvo gospod. Nikolici Orliću, kao pročelniku eksekutivnoga odbora.

Društveni činovnik g. Vladimir Polić proglašao je izvještaj ravnateljstva a predsjednik nadzornog odbora, monsignor dr Anton Orlić proglašao izvještaj nadzornog odbora.

Pozivaju duži rasprave, na predlog gosp. Maksa Antića, ravnatelja Jadranske banke iz Trsta, podijeljen je jednoglasno abso-lutorij za poslovanje do konca 1909. godi-nje ravnateljstvu toli nadzornom odboru.

Sveukupna imovina društva, koncem godine 1909. bila je K 414.886,90 a du-govina K 406.474,28, tako da se je po-čuo jedan dobitak od K 8412,62.

Buduć je sa strane visoke Vlade društva isplaćena potpora samo do 31. 8. 1908., a novi bi ugovori gledi subvencije imali stupiti u krijeput tekar sa danom 1. si-ječja 1910., skupština prepuna ravnateljstvu, da nastoji polučiti od visoke Vlade čim veću potporu za vrijeme od 1. 9. 1909. do 31. 12. 1909., te ovo uvrstiti u tekućoj godini.

A jer polučeni dobitak jest premalen, za moći poduzeti običajni odpis na vrijednostu našastara i dati dionicom jednu dividendu, zaključuje se jednoglasno, do-bitak od K 8412,62 prenesti na nov račun.

Skupština je jednoglasno ovlastila ravnateljstvo, da ovo zajedno sa nadzornim odborom, i sa jednim utim odborom od sedam gospode dionica, sklopi sa c. kr. visokom Vladom jedan ugovor gl. de parobrodarske svezne u Kvarneru a gledi promjene njezinih paragrafa društvenih pravila je zaključeno, da se to prepusti na riječenje dojedot glavnog skupštini, jer će se već i radi gorenavedenog ugovora sa visokom Vladom, morati njezino paragrapfe promjeniti i nadopuniti, pa će se tom pri-likom i jedne i druge promjene glavnog skupštini preložiti.

Predsjedatelj zaključuje skupštini u 6 i pol sati u večer, zahvaliv svima, koji su skupštini prisustvovali.

VIJESTI.

Mjesne.

Izlet Sokola.

U ponedjeljak dne 4. aprila t. g. blagdan Majke Božje, pripadaju I. istarški Sokol u Puli izlet u Štinjan. Polazi se u 2 sata po podne. Pozivaju se svi naši, da se pridruže ovom izletu, te se u britskom kolu skupno pozabavimo i razveselimo. U Štinjanu bit će poskrbljeno za pećene janje na raňju, dobru kapljicu i dr.

Članovima Narodne Radničke Organi-zacije.

Pozivaju se svi članovi N. R. O. koji su zaostali sa članarinom dva ili više mjeseci, da istu čim prije plate, da ne budu imali neprilike. To osobito vrijedi za one koji plaćaju u potporni fond.

Dogovor mladih tamburaša.

Mladi tamburaši i oni koji bi se lišili većitosti, pozivaju se, da dodiju svaksiko no dogovor sutra u nedjelju u 3 sata po podne u "Narodnu Radničku Organizaciju".

Pjevanje.

Pozivaju se svi pjevaci, da nefaljeno dodu na pokus u utorak dne 5. ov. mje-tačno u 8 sati večer. Niko neka nemanjka.

Narodna Radnička Organizacija.

Sastanak predieline skupine N. R. O.

Pozivaju se svi članovi "Narodne Radničke Organizacije" iz Velog Virha, da dođu na skupštinu, koja će biti u pone-djeljak dne 4. o. m. u 10 sati prije podne u gostionici Rutiž Veli Vir.

† Jakov Rudan.

Zašlostno je svršio poznati u Puli Giacometto Rudan sin pojeknjog Ivana starinom iz Labintistre. Na veliku subotu večer prije nego li će večerati, igrao se

je na karte u kasari Scecession blizu ka-zalista i Šalio se sa starijim drugovima. Kad na jednom posluje nešto kašja, prevali se na uznak na stolicu i nije ga više.

Počeknjik je imao posjeda u Valdebeku što je negda bio nekih Batihal iz Labina, te su ga naši okolišani nekako držali za svoga. I doisto učinili su mu liepu počast i vijenac nosili na pogreb, koji je bio na važnemu ponedjeljak po podne. Počeknjik Jakov, da mu Boža duši lasko, bio je kako bismo rekli, od kamorce i mješao stogod u vrijeme izbora, ali bi znio i dobre učinili. Sprovod mu je bio vrlo liep, osobito od parade, koju je dala općina, jer je počeknjik bio općinski zastupač.

Tribunal će brzo biti.

Dosljedno, da se i ministarstvo nutar-nih poslova napustilo svoj neki prigovor proti ustanovljenju okružnog suda u Puli i da će to doći čim prije. Bila bi i doba!

Na znanje.

Sa prvim aprila istupio je iz moje pisarne gosp. Dr. Flego odvjetnik, koji je preuzeo pisaru g. odvjetnika Dra. Zuccona. S njim je pošao takodjer bivši u mojoj kancelariji pisar gosp. Radović.

Moja odvjetnička pisarna i dalje obстоji na istom mjestu gdje i do sada u kući ex Hribar i rade u njoj, osim mene, mladij dobri pomoćnici dr. Veneslav Mangiarelli (prije u pi-sarni dra Zuccona) i Ivan Antonić, uz druge zapoštene za kancelarijske radnje.

Toliko na znanje, da nebi-koga smutio jedan oglas ponovo priopćen nešto čudnim na-činom u jednom mjestnom nje-maćkom listu.

Ja sam, hvala Bogu, još živ. U Puli, 2. aprila 1910.

Dr. M. Laginja.

Glavna skupština Nar. radn. orga-nizacije. Na vikrs prije podne obdržavala je ovđešnja Narodna radnička organizacija redovito godišnju glavnu skupštinu uz mnogobrojno priuštovanje svojih članova. Skupština je otvorio predsjednik g. L. Krž pozdravni govorom, nakon čega je tajnik g. Yranković pročitao izvješće o djelovanju odbora i napredku organizacije. Iz tog izvještaja razabrashmo, da je odbor svaki radio u korist i napredak društva, radi čega ide ponajviše hvala društvenom tajniku. Iz izvještaja blagajnika izlazi, da je društvo, tekom godine 1909. primilo K 3416,10, a izdalo K 2814,19; podporni fond primio je (kroz 9 mjeseci) K 899,08, izdalo K 518,12. Imovno stanje društva koncem prošle godine bilo je K 1822,50; članova izdalo.

Prije nešto se prešlo na izbor novog odbora, izjavio je dosadanji predsjednik dru-

stva g. L. Krž, da ne može nikako prihvati ponovni izbor predsjednika, jer odvise zaokupljen drugim poslovima nebi mogao onako koristno raditi za napredak i procvat društva, kako bi to želio. Skupština uvažile ovu izjavu, te izbraše predsjednikom g. Petru Vrankoviću, koji bi burno pozdravljen. Petru Vrankoviću, te u hok izbran je evaj odbor: Antonić, Brešić, Čajko, Gržić, Jelavić, Karahaić, Pešman, Sla-donja, Stahan, Stari, Subar, Susterić,

Tavčar, Vilasović, zamjenici: Mitteregger, Radović, Randić, Lukšić, Uvarić, Vasilje, Tomašić, revizori: Stihović, Pavlović, Milineo, nadzorni odbor: Križ, Lvinjin, Rak, zamjenici: Dujmović, Ferencić, čestni sud: Zuccon Ivan i Pavlelić.

Zahvaliv se novi predsjednik na izboru, zaključio je skupštinu, koja je trajala skoro dva sata.

Električni tramvaj Pula-Vodnjan.

Govori se, da se ima ministarstvo željeznicu predložiti preradjenu osnovu za gradnju električnog tramvaja iz Pule u Vodnjan, sa jednim ogranakom u Fazanu i za Valbandon, gdje se ustraja lječilište.

Prinosi za podržnike sv. Ćirila i Metoda u Puli.

Franjo Sajz K 2, obitelj Glaser K 3, Sabranu na pira Muša Poropat iz Dame i Anke Ribařić iz Vodica K 12, darovaće Poropat Mate iz Pule K 2,30, Mate Sanković Soldatić K 2, po K 1, Anton Ribařić, Mate Poropat, Ivan Kosić, Plisko Šerafin K 0,70, Rupena Anton K 0,50. Po K 0,40: Ribařić Ivan, Rupena Grger, Sanković Ivan, Poropat Ivan, Rupena Anton br. 85, Kojan Poropat, Ribařić Anton; Poropat Jelica K 0,30, Poropat Anton K 0,20, Poropat Jajš K 0,20.

Razne.

Pripomoći za gradnju pučkih škola.

Doznajemo, da je vlada odlučila 12.000 kruna pripomoći za gradnju pučke škole u općini Filipanu, selo Divišić, a isto tako za gradnju pučke škole na Proštini od Krmice, školsko okružje Šegotić, a zgrada će biti u Malim Vareškim.

Hvala Bogu ipak se mič. Na sjetne djece najčešća našega hrvatskoga puka imat će da skora priliku, da se uči knjige u svojem jeziku. Čest svima, koji su tomu pripomogli, ali u prvom redu narodnom nastupniku dru. M. Laginja, koji je u supozitivnim protivstvima gnadu prordreti — i u ovo teško vrijeme, gdje nerado daju — sa predlogom na onako velike pripomoći, kako nisu do sada bile obitajue za pojedine zgrade. Ali ovđe se je izvanredno priznao velika potreba i prema tomu velika pripomoć. Nü dobro je znati, da će se svim tim na narod pasti još dosta tereta, jer su škole dvorazredne, a trebati će za svaku još i velik zdenac (sternu).

Za otkup mljetskih kmetova.

U Dalmaciji ima kmetstva još dosta, dočim ga je kod nas u Istri skoro posve nestalo.

I mi smo imali obitelji, koje su se ra-djale i živile na gospodarskoj zemlji; ali to su po Istri seljaci po otkupovali i sada živu na svojem. Istina je, da im je zato baš malo bolje, nego li su tuđi kmeti, jer su se otkupljivali pod zlatu, predrago, a za otkup moralci se zaduživali i od toga trpe još danas. Ali bilo kako mu drago, bolje je da je kmet na svojem, a ne u tuđem.

Po Dalmaciji ima još zemlje, koja je ravno pod kraljevu oblast, a na njoj živu kmetovi. Kada kraljevo (caripo) hoće da prada takove zemlje, prava Božja htjela bi da najprije pitate kmetove, koji su se tam žili i ugođili, bi ih oni to kupili.

Zato i piše splitska "Sloboda" pod gore navedenim naslovom ovako:

"Na otoku Mljetu, a u porečnoj općini Babinopolje, država posjeduje dosta zemlje, koju obradjuje i na kojoj žive g. obitelji. Državna uprava odlučila je, da prada te zemlje, ali ne kmetima, već putem javne dražbe onome, koji bolje plati. Tako bi kmeti stekli nove gospodare, pa ne bi imali nikakove naše u otkup, i da će po-stati samostalni i slobodni."

Mljetski kmetovi ova zemljišta odavna obrađuju i onđe su se rodili, pa država

mješte da njih pomogne, i da im uz na-knadu ustupi zemljišta, a ona ih drugome prodaje. To je tuđe kmete vrlo uze-mirilo, pa je ona općina u ime pravde i svojih općina tražila od vlade, da obu-stavi prodaju državnih dobara na državi i da ih ustupi istim kmetovima, za cijenu, koja bi se sporazumno imala ustanoviti. Ta dužnost je i same vlade, da poma-gne svim državljanima, da se oslobođe kmetstva i da se gospodarstveno podigne. Neki vlada zato ne prodaje drugima svjih zemalja, već neka ih ustupi istim kmetima po pravednoj procjeni i ostavi im priličan rok za obročno etplatišće, jer kratki rok i teška otplata ne bi ih go-spodarstveno podigli, već bi ih to u veće siromaštvo bacilo.

Prema nedavnim izjavama i susretljivosti zadarske i bečke vlade odnosno rješenju uopće kmetkoga pitanja u Dalmaciji nadat se je, da će ovo važno pitanje biti brzo i pravedno rješeno i da će s tim rješenjem mljetki kmetovi biti potpuno zadovoljni.

Osnovanje hrvatske tehnike u Zagrebu.

Ban dr. pl. Tomašić pozvao je rektora tehnike u Brnu gosp. inžinira Ursinija, da se s njim posavjetuje glede osnivanja hrvatske tehnike.

Odlikovanja ministrija.

Njegovo Veličanstvo Cesar i Kralj po-dijelio je ministru nutražnih poslova barunu Hărđilju i ministru bogoslovlja i nauke red željezne krunе prveg razreda, a upravitelju ministarstva poljodjelstva vit. za Popa imenovao je pravim tajnjim savjetnikom.

Za našu pjesmu i tamburcu

Nema moćnijeg sredstva za budjenje narodne svijesti nego li je glazba. Pjesma diže klonute, budi uspravne, krijej borce, oplemenjuje duhove. I dok vidimo kako pjesmu goje svuda ne samo radi budjenja naroda već i radi odgoja istog, došle žalibice kod nas se u tom pogledu veoma malo moglo učiniti.

Pogledamo li svu našu domovinu vi-dimo da je svuda na stotine i stotine pje-vackih i glazbenih društava, koja vrše svoju zadaču u korist naroda. I baš u Istri vidimo u krajevima gdje je nejprobudnja narodna svijest, kao u Kastavštini i u slovenskom dijelu Istre, da tamo ima skoro svake sude svoje pjevačko društvo, koje je najviše tomu doprinjelo da se je svijest, da smo Hrvati podigla i da takvi nemamo se što stiditi pred drugim narodima sa našom pjesmom i glazbom.

Spomenimo da se je do sada veoma malo moglo učiniti u korist gojenja na-rodne pjesme u našem gradu i baš uslijed tog pomjankanja ne rijetko se čuje pripovet sa strane neukih i neupućenih da mi niti avoje glazbe nemamo. Krivnja tog pomjankanja ne može da pana na nikoga, skrivile su je naše prilike, koje zahtijevaju svuda rada i žrtava, a takvih kao siromasi ne mogemo svuda dojeti.

Sada se nalaze prigoda da se uz vrst-nog učitelja uzrogave i u tom pogledu naknaditi što nije do sada bilo moguće.

Nu kao što se za svaku stvar hoće i sredstava i volje, to se i za gojenje glazbe zahtijeva poštovljivosti od svakoga, koji želi da i u tom pogledu koraknemo na-prijed i da ovaj pokušaj ne bude samo za neko vrijeme, već da budemo mogli čim prije imati jedno pjevačko-glazbeno društvo i tim udariti čvrstuazu da daljot na-pred.

Poznavajući zanimanje našeg naroda za glazbu i pripravnost da doprinese koliko može u narodnu korist pozivamo sve, da se ožadovom ovom pozivu to: da se i sumi prijave gosp. N. Mardešiću, Dr. I. Miljeviću

ili J. Stihoviću sa kojim prinosom. One pa koji bi želili rjevati umoljeni su da dodaju po pokus u Čitaonici u utorak 5. ov. mj. u 8 sati večer.

Grozna nesreća na željeznicama.

Cetvrtak po podne duvala je po Primorju bura, kakvo teško ima pametara. Vjetromjer je u Trstu pokazivao, da je brana vjetra bila do 125 kilometri na uru. To je dva puta brije, nego li najbitnija željeznička plabuha (snegluc)

Takov jedan zaputi prevrnuo je četvrtak po podne oko 4 ure vlaže male istarske željeznicu, što u 3 i 10 ide iz Trata na Buje. Nesreća se je dogodila baš na onoj dugoj ubršći (rampi) stoej jedno 350 metara pred postajom Milje. Tri putnika ostala su mrtva na mjestu, a više njih... je ranjeno, među timi i telko.

Od ona tri što su baš na mjestu ostali mrtvi, jedan je sudac koparski po imenu Simčić, plemić slovenska duša iz Goričkoga, vrli sudac i žarki rođoljub.

Vratao se je iz službe sa sudbenog dana u Dolini. Njegov kancelist Valentić teško je ranjen.

Još groznija nesreća na plesu.

U selu Velo Korito u Slatmarskoj županiji u Ugarskoj dogodila se ju ovog čedna nesreća, kakve se još ne pamti u našoj državi. Selo je veliko, ljudi prolaze dosta dobro. Na Uksiru ponedjeljak imaju običaj, da se osobito zabavljaju. Prideli su veliki ples u nekom skadnju (hambaru) i otključi ga iznutra zimzelencima u svakojim pletkom. Nije falilo ni petrolejskih svjeća. Da nedjede nepoznani, zabili su jednu vrata čavljima. Kada bijato neka doba noći, ili po nesreći ili po slabem srcu, nastade u skadnju vatra. Nareda kao sruđuju jedno da drugoga. Izlaza nikačka, jer nisu mogli otvoriti vrata, na koja ih se neouzdužno jedno na drugo kao u klubku. Dok su tako gledali kako će van, pau je slamen krov na nje. Produbili su nekako komad zida i počeli spavači čeljad. Ali prije nego li je moglo doći izdašna pomoć, speklo se je, zadušio i inače poginulo do četiri stotinu čeljadi. Mnogi je ostao samac od velike obitelji, a mnoge opte obitelji ciele pogibote! Eto ljudi kako je ludo gnječiti u prostorije, iz kojih nije osjeguran izlaz.

Dođući broj „Omnibusa“ izadiće u subotu 9. aprila.

PARTE ITALIANA.

Cose della Croazia.

Il programma del Governo.

Le condizioni del banato di Croazia-Slavonia volgono alquanto in meglio. Il nuovo bano Nikola nobile de Tomašić, se anche fautore dell'unione coll'Ungheria, fece pure alla Dieta di Zagreb delle dichiarazioni, le quali se non accettavano quali finalità nazionali, tuttavia furono accolte con soddisfazione e dalla maggioranza della Dieta e dalla popolazione.

Il programma del nuovo Bano può comprendersi nei seguenti punti: Vuole anch'egli l'allargamento del diritto elettorale da circa 50 mila a circa 250 mila elettori. Vuole migliorare ed economie nella gestione finanziaria del paese. Nelle questioni controverse fra l'Ungheria e la Croazia, il Bano condivide il punto di vista della Croazia, il che vale in insieme riguardo la lingua d'ufficio nell'amministrazione delle ferrovie sul territorio della Croazia.

Naturalmente c'è ancora in questo punto una grande discrepanza fra il governo del Bano e fra la nazione. Concordi sono entrambi nel sostenerne, che giusta l'accordo ungaro-croato, del '68, l'unica lingua d'ufficio nell'amministrazione degli affari comuni, sia la lingua croata; divergono invece in ciò, che la nazione croata sostiene (con piena ragione) essere un'azienda comune fra l'Ungheria e la Croazia anche le ferrovie dello stato, e che sull'uso esclusivo della lingua croata entro il territorio di questo Regno, non vi sia dubbio. In opposizione a ciò, il Bano sostiene che quest'ultima controversia sia da risolversi mediante accordo fra deputazioni regnulari della Dieta ungarica e della Dieta croata, le quali due appar l'accordo del '68 perturbano due fattori eguali l'uno all'altro ed indipendenti fra di loro.

I partiti in Dieta.

Dobbiamo convenire a malincuore, che si riscontra nelle ultime discussioni un po' troppo d'imitazione di quel fare meno serio, di cui tanti esempi diede a suo tempo la Camera dei deputati di Vienna e di Budapest. Simili imitazioni non sono di pro' alla causa nazionale. Era nel momento attuale il preciso dovere di tutti, di addivenire quanto prima e senza reciproche recriminazioni fra i partiti di opposizione, al regolare bilancio ed alla riforma elettorale, base unica, sulla quale potrebbe sperarsi un avvenire migliore del paese. Ma speriamo, che anche in questo riguardo le cose volgeranno in breve tempo al meglio.

Le condizioni economiche.

Molte volte abbiamo parlato anche noi delle angherie che la Croazia soffre dall'imperialismo magiare. Ciò è vero. Però da questo non si deve venire alla conclusione, essere la Croazia un paese economicamente rovinato. La Croazia non ha di gran lunga quel benessere, che potrebbe avere per le sue immense ricchezze naturali; ma in confronto a molte provincie degli stati confederati e di noi stessi, l'agricoltura e l'allevamento del bestiame, fecero negli ultimi anni dei progressi a noi appena credibili. Basti dire, che soltanto dei volatili e delle uova la Croazia ne esporta a milioni di corone all'anno. I bovini ed i cavalli vanno a migliaia fuori del paese dai grandi e spesso mercati centri ed oggi non è raro il caso, che il piccolo possidente, agricoltore della Croazia s'intasci dalle 1400 a 1600 corone per un solo paio di bovi da macello.

In questo riguardo la Croazia può servire benissimo di esempio a molti altri paesi e l'amministrazione autonoma ha fatto nell'ultimo quarto di secolo nei predetti rami della pubblica economia addirittura grandi cose.

NOTIZIE.

Al „Lavoratore“.

L'organo socialista di Trieste in un articolo da Pola vuole sapere, come si comporteranno i «nazionalisti» nella nomina delle varie commissioni comunali di Pola.

Noi croati non possiamo rispondergli tutto, perché la stragrande maggioranza di coloro, che nomineranno le commissioni, sono italiani.

Ma per conto nostro possiamo assicurare i socialisti, che le nostre vedute in proposito sono larghe, assai larghe. Noi vorremmo dare al partito socialista magari la maggioranza. Se opererebbe bene, sarebbe bene per tutti; se male o niente, sarebbe una prova di più, che nemmeno il partito socialista non può, o non è ca-

pace, di operare soltanto bene e sempre bene. Anzi così verrebbero aperti gli occhi a molti di coloro, che ancora non vegono bene!

Dal campo socialista.

I socialisti boemi di nazionalità slava (czechi) hanno iniziato un movimento che potrebbe essere di grande scapito alla compagnie socialiste così detta «internazionale». I socialisti boemi slavi si sono accorti di favorire troppo il metodo tedesco colla disciplina tenuta dal partito, in qua disciplina in fine dei conti sarebbe una certa ubbidienza ai capi di Vienna i quali poi pur volendo esser internazionali, non dimentcano di essere in primo luogo tedeschi. Si tenta di soffocare questo malcontento col dire, che i organizzazioni socialiste politiche possono avere certe libertà di azione separate in linea nazionale, ma che nelle organizzazioni professionali ciò non possa essere tollerato. Siccome però queste ultime sono più forti delle prime, anzi le alimentano, così è da prevedersi, che i socialisti termineranno col dividere netamente in gruppi nazionali.

Ciò, secondo noi, non sarebbe nulla di male nemmeno per quelle idee, che possono ritenersi sane ed accettabili anche da noi «borghesi». Perchò in fine dei conti prima di essere fabbro o falegname e così via, l'uno è italiano, l'altro è slavo ed incombe all'uno ed all'altro il sacro obbligo di difendere gl'interessi della propria nazione e, in primo luogo quello della lingua nazionale. Quando sarà così, non avremo più a deplofare il fatto, che nelle elezioni politiche i socialisti slavi, per un male inteso obbligo di solidarietà abbandonano gli altri propri connazionali e si mettono in lotta cogli stessi aiutando così i nemici del proprio popolo e di conseguenza anche di sé stessi.

Vlastnik i izdavač: Tiskara LAGINJA i DR
Odgovorni rednik: Josko Matulic.

Mali oglasnik.

PRODAJU se skriptne (kašuni) u tiskari LAGINJA i dr., ul. Giulia br. 1.
Trgovina i raznim gospodarskim društvinama na znanje: U našoj „Narodnoj Tiskari LAGINJA i dr.“ mogu se dobiti razne trgovske i zapisičke knjige uz jefinu cenu.

ULICA
GIULIA
Br. 1.

SVOJ K SVOMU!

ULICA
GIULIA
Br. 1.

TISKARA I KNJIGOVEŽNICA LAGINJA I DR.

Ulica Giulia 1. - PULA - Ulica Giulia 1.

Preporuča se za:

TISKARSKIE, KNJIGOVEŽKE I GALANTERIJSKE RADNJE.

SOLIDNA IZRADBA PEĆATA I GUME.

Imade u zalihi

TISKANICE I KNJIGE za P. N. OBČINE

CRKVE, ŠKOLE, ODVJETNIKE, —

POSUJILNICE I KONSUMNA

DRUŽTVA, TRGOVACKE KNJIGE, —

PISANKE za ŠKOLE kao i sve PISARSKIE

I RISARSKE POTREBŠTINE. —

Cijene
umjerene.

Prodaja papira na malo i veliko.

Narodna Tiskara LAGINJA i drug.

PULA, ulica Giulia br. 1

Imade slijedeće knjige na skladistu:

Prof. J. V. Perić: Theokritove „Idylle“ K 2—

A. Dobronić: „Naše glazbene prilike i neprilike“ K 2—

Marija Koludrović: „Praktična slovena ruskih jezika za Hrvate ili Srbe“ K 3—

Milan Marijanović: „Svakadašnjost“ igračak K — 50

Zlatka Vučenović: „Gospodarsko oruđje i strojevi“ sa 34 slike K — 40.

DRUŽBINE OLOVKE

dobivaju se u tiskari

LAGINJA i dr. - PULA

VIA GIULIA, 1.

Istarski žepni koledar

JORGOVAN.

Cijena 50 para.

Naručuje se kod

Tiskare LAGINJA i dr., PULA.

PEČATE

iz GUME izradjuje

tiskara

Laginja i dr.

Via Giulia 1. - Pula - Via Giulia 1.

SCUOLA DI MUSICA „GIUSEPPE TARTINI“

POLA — Via Besenghi N. 2 — POLA.

Approvata dall'i. r. Consiglio scolastico provinciale dell'Istria.
(La scuola è per ambo i sessi.)

In questa s'imparsce:

a) Lezioni di violino	d) Lezioni di armonia
b) " " pianoforte	e) " contrapp. e fuga
c) " " canto	f) " di composizione

Per iscriversi e per maggiori schiarimenti rivolgersi alla Direzione della Scuola, Via Besenghi N. 2.

3-3

Il Direttore insegnante: **C. BORZI**

'Jeder Art Buchbinderarbeiten werden in der Buchbinderei

LAGINJA & Cie., Via Giulia I

übernommen und billig geliefert.

• ISTARSKA POSUJILNICA u PULI •*Prima zadruge, koji uplađuju sadržajni dio lava jedan ili više po kruna s.**Prima novac na štednju od svakoga, ako i nije dan te placa od intaga 4%.**Vraća na štednju uložene iznose do 200 K bez predhodnog odkaza, a iznose od 200 K ako se nije kod uloženog suglasno ustanovio redi ili manji rok za odziv, uz otkaz od 8 dana.**Zajmove (posude) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku i nadužice uz garantiju.**Uredovni sati svaki dan od 9-12 sati prije podne 13-6 sati posle podne; u nedjelju i blagданo satvoren.**Družvena pisarna i blagajna nalazi se u viale Carrara vlastita knja (Narodni Dom) prvi pod deonu, gdje se dobivaju pohištne informacije.*

Ravnateljstvo.

ŠIRITE I KUPUJTE 'OMNIBUS' - DIFFONDETE L', 'OMNIBUS'.

Dramatski odsjek „Prvog istar. Sokola u Puli“.**U nedjelju dne 3. aprila 1910.**

u velikoj dvorani „Narodnog Doma“

Predstava 24.

Serija II.

U predplati II.

Redatelj: gosp. Veselinović.

Gušće Bukovačko

Saljiva igra u 2 čina od Lj. Stratimirovića.

LICA:

Petrović, bogati pojedinac — — — g. Tkalec.
 Petrovićka, žena mu — — — gđa Vlajč.
 Mileva, njihova unuka — — — gđa pl. Prugovečki.

Keserić, mladoženja — — — g. Gradis.
 Sokolović, mladoženja — — — g. Veselinović.
 Luka, singa kod Petrovića — — — g. Črnković.

Olja čina događaju se na imanju Petrovića. — Doba suđanje.

ŽENSKE SUZE

Lakrdija u jednom činu od J. Gjordjevića.

LICA:

Dr. Velja Plavić, advokat — — — g. Veselinović.
 Milka, njegova žena — — — gđa pl. Prugovečki.
 Dr. Milan Trumić, liječnik — — — g. Gradis.
 Zorka, njegova žena — — — gđica Brumnić.

Događja se u jednom kupalištu.

CJENE: I. red sjedala K 1'40, II. red sjedala K 1'20, III. red sjedala K 1, sjedalo na galeriji 80 p., stajanje u parteru 60 p., stajanje na galeriji 40 p.

Početak predstave točno u 8 sati na večer.

U iduću nedelju dne 10. aprila davat će se „Običan čovjek“, šala u 3 čina od B. Nušića.

Sutra u vonedjeljak po podne u 2 sata izlet u STINJAN.